

20.77x33.05	1/3	52	עמוד	לאשה	22/07/2013	37987798-8
מכון טכנולוגי חולון - 83313						

חדר משלך

ראויות
למען שוויון הזדמנויות

אני
מקווה
שיש לך
חומיני
מתחת

נאמר על ידי מנהל היצירה ל- מריה, 24 סטודנטית

שכר לטל לחן, שוויון הזדמנויות בעבודה, מיליון דולר, נמנית יחיד עבודה ל- יפעת מריה, 24 מועד השנה, בינוני או ברור עבודה בעיניים ומחייב בסעיף 2 או בגל דבר אחר, לאורך מקור הפגיעה הוא אחר מאשר (1) הסדרה מיניו של העובד או של דורש העבודה שנושבת ביד המעביד, בידי הממונה מטעמו או בידי עובד אחר, בחוק זה, "הסדרה מיניו" - כמשמעותה חוק לתביעות הסדרה מיניו, התש"ח-1998

www.reuyot.co.il

מריה

ראויות
למען שוויון הזדמנויות

לכי
בבקשה
ותקראי
לאחד
הגברים
במקומך

נאמר על ידי לקוח מחשוב ל- שרונה, 25 מנהלת רשת

ספר 2 (א) לחוק שוויון הזדמנויות בעבודה, תשמ"ח - 1988, לא ימלא מעביד בין עובדיו או בין דוברי עבודה חמת מינם נטייתם המינית, מעמדם האישי, הריג, טיפולי מניית טיפולי המינה זיוהם הורים, גילם, גזעם, דתם, לאומיותם, ארץ מוצאם, השקפתם, מפלגתם או שירותם במילואים.

www.reuyot.co.il

שרונה

תסתכלו עליהן ותראו אותנו

שתקום מי שלא שתקה אף פעם חול משפט מגעיל שאמרו לה בעבודה או בלימודים, רק כי פחדה לסכן את הפרנסה או הקידום. פרויקט הגמר של הסטודנטית והצלמת לירון ויסמן מסתכל לתופעה הזו בעיניים

מאת ענת מרדכי

מביטים בשלטי החוצות שעיצבה - עוברים חוויה מטלטלת. כשרואים את הנשים האלה, כלומר אותנו, מביטים להן בעיניים, מקרוב קרוב, ושומעים במשפט קצר ומצמרר לפעמים מה הן/אנחנו עוברות, רק כדי להתפרנס או ללמוד או סתם לחיות פה, המסר ברור - צריך לכוא שינוי. המצב הנוכחי משפיל, נצלני, מעלים ומגיע לנו יותר.

"הפרויקט הזה נולד מתוך רצון שלי להבין את מקומי, כאישה צעירה ביישראל, רגע לפני שאני נכנסת לעולם האמיתי של המכוננים", מסבירה ויסמן, בוגרת מגמת אמנות בתיכון, ששירתה בצה"ל בממד"ם, בתחום המחשבים, וע"דה שנתיים בהייטק "כדי להתפרנס, כי אני טובה במחשבים. כיוון שידעתי

ראויות - למען שוויון הזדמנויות". ככה לירון ויסמן (26) מתל אביב, צלמת וסטודנטית במחלקה לתקשורת חזותית ב-HIT - המכון הטכנולוגי חולון - החליטה לקרוא לפרויקט הגמר שלה. במשך כחצי שנה היא שיכללה את השימוש בכלים הגרפיים והעיצוביים שעמדו לרשותה, במסגרת קורס פרויקט הגמר, בהנחיית המרצה ג'ודית אשר, כדי שנסתכנע שהן, זאת אומרת אנחנו - כל הנשים בישראל - ראויות ליחס טוב יותר מזה שאנחנו מקבלות בעולם העבודה. כשצופים בעבודותיה (המוצגות בתערוכת הבוגרים של מכון הטכנולוגי חולון עד ה-24 ביולי), או נכנסים לאתר שהקימה (www.reuyot.co.il), או

20.66x26.09	2/3	53 עמוד	לאשה	22/07/2013	37988169-1
מכון טכנולוגי חולון - 83313					

**תבחרי,
או שאת
סטודנטית,
או שאת
אמא**

נאמר על ידי חברת סול אקדמי, 7. נעה, 32 עובדת סוציאלית ומדריכת רכיבה המלצת הנאמנות הסטודנטים הארצית, את ערכת ראיונות זמינות של סול אקדמי לנשים ולאתר לידה במסגרת העמותה, אך או קו איסוף המספרים והשירותים בנושא בכל המספרות להשקדת נשים לפי ההצעות המוגשות במסגרת זו. סטודנטית לאמר לידה תמיכה זמינה לחופשת לידה באורך של 14 שבועות בתקופה זו הסטודנטיות זכאיות להיעדר ללא צורך באישור נוסף ובהתאם להליכים במוסד.

www.reuyot.co.il

נועה

**אני
נאלץ
לפטר
אותך,
יש לך
רחם**

נאמר על ידי בעל חכט חילאי, 7. רעות, 32 מעצבת גרפיקה קטנה היא למען שוויון הדמגיות בעבודה. חשיפה - 2013 לא יפלה מעבדי בני עובדים או בני דורשי עבודה מחמת מינם ונטייתם המינית, מעמדם האישי, הרוי, טיפולי פניות, טיפול הגורית, היותם הורים, ילם, גמס, רחם לאזמייתם, אך מוצאם, השקפתם הפלגתם או שירותם במילויים.

www.reuyot.co.il

רעות

הכנתי שבפועל המצב הפוך. אמנם יש התקדמות, אבל צריך לעשות עוד הרבה שינויים כדי שאנחנו נרגיש שוויון זכויות אמיתי. זה שהחוק מתקדם לא מבטיח שהמצב פתיר. החלטתי להכין מסע פרסומי, כולל שליטי חוצות ואתר באינטרנט, שבו אראה כמה אבסורדי היחס שנשים מקבלות בשטח. עשיתי זאת בעזרת נשים אמיתיות שמספרות על דברים אמיתיים שהן חוו. שילבתי את הדוקומנטרי בקמפיין ממוקד מאוד, בלי סיסמאות. רצייתי להראות את הנשים האלה הכי בגדול ולחשוף את מה שהן עוברות כך שלא נוכל יותר להתעלם מזה.

"להפתעתי, נשים רבות רצו לדבר איתי על זה וממש ביקשו שאבוא לראיין אותן, אבל כשביקשתי לצלמן, הרבה מאוד קיבלו פיק ברכיים ולא הסכימו להיחשף. בין אלה שהכי פחדו היו כאלה שעדיין נמצאות במקום העבודה שבו ממשכיכים לפגוע בהן והן לא זוכות ליחס הראוי. ואת יודעת מה הכי מעניין? שדווקא הנשים שלא חששו להיחשף וגם דרשו לקבל את הזכויות שלהן זכו בסופו של דבר ליחס יותר מכבד. כי אסור לשתוק. אנחנו ראויות לשוויון זכויות. הפחד לא מוביל לשום מקום ורק עוצר אותנו".

בעמוד הבא תמצאו כמה מהסיפורים שמאחורי התצלומים בפרויקט:

שהייטק זה לא העתיד בעבורי, התחלתי ללמוד תקשורת חזותית, כי עיצוב ואמנות זה המקום הכי טבעי לי". היום היא מתפרנסת מצילום וגם לומדת צילום אופנה אצל רון קרמי.

● **איך הגעת לעשות את הפרויקט הזה?**

"לקראת סיום ארבע שנות הלימוד ב-HIT, היה עליי לבחור נושא לפ" רויקט גמר. רצייתי להביע מחאה על תופעת הדרת הנשים בישראל והיה לי חשוב להבין את ממדי התופעה ולמה זה כל כך מכעים אותי בעצם. בתחילת הדרך החלטתי לברר איך מרגישות נשים בישראל, כשמופעל עליהן הלחץ של עולם העבודה יחד עם הלחץ של מציאת זוגיות ובניית המשפחה. כדי לאסוף מידע על מה שחווה אישה צעירה בישראל הפצתי שאלון אנונימי באינטרנט וקיבלתי תשובות מ-150 נשים שאת רובן לא הכרתי קודם. מהתשובות הכנתי שמצד אחד מצפים ממך להיות סופרומן ומצד שני נשים לא באמת יודעות איך לעשות את זה ויש הרבה חוסר ודאות ואפילו פחד. כדי להבין יותר מה קורה באמת, פרסמתי שוב קריאה לנשים וביקשתי לבוא, לצלם ולדבר איתן על הדברים האלה. כשרדשו ממני להתמקד, החלטתי לעסוק במה שקורה לנ" שים במעגל העבודה".

● **למה?**

"כי הרי יש חוקים מתקדמים לגבי זכויות נשים עובדות, אבל מהנשים

20.87x26.02	3/3	עמוד 54	לאשה	22/07/2013	37988172-5
מכון טכנולוגי חולון - 83313					

צילום: דורון פורת ארז

לירון ויסמון:

"נשים רבות רצו לדבר איתי, אבל כשביקשתי לצלמן, קיבלו פיק ברכיים ולא הסכימו להיחשף. אלה שהכי פחדו היו כאלה שעדיין נמצאות במקום העבודה שבו ממשיכים לפגוע בהן"

הסיפור של שרונה:

"לכי ותקראי לגבר במקומך"

"נתקלתי בפגיעה בשוויון הזכויות כל כך הרבה פעמים, שזה מעורר זעם" אומרת שרונה שריגור, בת 25 מגבעתיים. במהלך השירות הצבאי החלה לעבוד בתחום התמיכה הטכנית של מערכות מידע וניהול רשתות, "התחום מצא חן בעיניי והחלטתי לעסוק בזה גם באזרחות, כי מרוויחים בו יפה (אף שעדיין יש פער בין שכר של אישה לגבר גם בתחום הזה). אבל כשאמרתי למעסיקים שאני רוצה להתקדם לתחום החומרה, אמרו לי: 'אבל את אישה! את לא יכולה לעבוד בזה. איך תרימי מחשבים? את לא מפחדת שזה יפגע לך ברחם ולא תוכלי ללדת?' זה כל כך מעליב ומעורר זעם. הרי אם אני צריכה עזרה, אני תמיד יכולה לבקש".

● אז מה עשית?

"עברתי בין לא מעט מקומות עבודה עד שמצאתי לעצמי מקום טוב יותר. אבל גם היום יש עדיין לקוחות שמעדיפים לפנות לגבר ולא אליי, למרות שאנחנו עושים בריוק אותה עבודה. בהתחלה, מאוד נעלבתי. היום אני כבר לא שותקת ואומרת שאשמה אם ינסו אותי וידאו מה אני שווה!"

הסיפור של מריה:

"אני חקווה שיש לך חוטיני מתחת"

"לירון פרסמה את הפרויקט ברף של קבוצת הסטודנטים לעיצוב גרפי של HIT בפייסבוק", מספרת מריה (25), שגם היא סטודנטית לעיצוב מתל-אביב. "הסקר שערכה בירר איך זה להיות אישה בישראל, הנושא עניין אותי והחלטתי לעזור להכרה שאני לא מכירה. רק כשביקשה גם לראיין ולהצטלם גילינו שאנחנו לומדות יחד. סיפרתי לה על חווייה לא נעימה שהייתה לי בגיל 17, כשעברתי בפיצרייה. הייתי ילדה תמימה והיינו חייבים ללבוש שם סינרים ארוכים מאוד. כיוון שאני קטנה, והסינר ארוך, קיצרתי אותו כדי לא למעורר ואז אחראי המשמרת ניגש אלי ואמר: הסינר שלך קצר מדי! אם אין לך מתחת חוטיני, את לא צריכה ללבוש סינר כל כך קצר".

● ומה עשית?

"הייתי בת 17, שזה גיל שבו עוד לא מודעים לזכויות ולכן מעסיקים גם משלמים לך פחות כסף. זה היה משפיל, וכעבור שבוע כבר לא הייתי שם, אבל למדתי מזה ויותר אף אחד - גבר או אישה - לא ידבר אליי ככה".

הסיפור של רעות:

"אני נאלץ לפטר אותך. יש לך רחם"

"לירון ואני הכרנו בפייסבוק. היא פרסמה שאלון ואני חשבת: 'אללה, למה לא לעזור לסטודנטית להכין את עבודת הגמר שלה'. בדרך כלל אני לא אוהבת חשיפה, אבל במקרה הזה הסכמתי להצטלם, כי הפרויקט מדהים וחשוב בעיני וראוי להיראות ולהישמע", מסבירה רעות, מעצבת גרפית בת 32, בת קיבוץ המעדיפה להיחשף רק בשמה הפרטי.

● מי אמר לך את המשפט הזה?

"פגשתי מישהו בעבודה, שהתנהל לא יפה ופגע בכבודי, אבל לא עשיתי בלגן בגלל זה. החלטתי שאני ממשיכה הלאה ופשוט קמתי ועזבתי את מקום העבודה הזה".

הסיפור של נועה:

"תבחרי - או שאת סטודנטית או שאת אמא"

"הצטרפתי לפרויקט של לירון חברתי כי רציתי להעלות את המודעות למה שבאמת קורה לנשים בישראל", מסבירה נועה (31), נשואה ואם לשניים, מקיבוץ געש, המעדיפה להיחשף רק בשמה הפרטי. "לפני שנה סיימתי את לימודיי בבית הספר לעבודה סוציאלית באחת האוניברסיטאות באזור המרכז והייתי מאוד ממורמרת על חוסר ההתחשבות בסטודנטיות שבאות ללמוד מקצוע והן גם אימהות. איך ייתכן שאין שום מדיניות רשמית שמתייחסת לסטודנטיות אימהות? איך יתכן ששלושה שבועות אחרי הלידה מכריחים אותך לחזור ללימודים, אחרת תפסידו את כל הסמסטר? איך יתכן שלא מאפשרים לך להגיע עם התינוק לאוניברסיטה? למה המרצים מדברים איתנו בשיעורים כל כך הרבה על שוויון זכויות ועל צדק חברתי ולא דואגים שזה יתקיים במציאות? אני לא קורבן ולא מסכנה, ובסופו של דבר מצאתי את הדרך שלי להסתדר בתוך המוסד האקדמי. אבל זה לא צריך להיות ככה. אותי זה מקומם!".